

[Tinning]

get om, og så får vi bare ikke noget at vide. Jeg ved ikke, hvad det er, det drejer sig om i dette tilfælde.

Til sidst skal jeg sige, at vi tror nok, det er en god idé at få igangsat denne nye uddannelse, men vi har, ligesom det er udtrykt i betænkningensbidraget fra SF og socialdemokratiet, stor frygt for, hvad det egentlig er, der kommer ud af det, i hvor høj grad man bliver i stand til at fastholde de kulturformidlende og de folkeoplysende aspekter i uddannelsen, ikke mindst det krav, som også er blevet stillet fra nogle studerende på biblioteksskolen, om, at kulturformidling ikke skal være en tilvalgs mulighed, men skal indgå som en obligatorisk og en vigtig del af grunduddannelsen. Det er et krav, vi synes er meget vigtigt, men vi ved godt, at det ikke er i denne omgang. Studieplanerne vil blive lavet, når vi har vedtaget og igangsat uddannelsen.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Bare den korte bemærkning til hr. Tinning, at hvis han havde skrevet det, han netop har sagt, havde det måske været lidt nemmere for os at gå ind i ændringsforslaget uden for betænkningen til § 3. Jeg synes, at vi fik en klaring, som vi ikke kan finde i bemærkningerne til ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Nu gør det ikke specielt meget, for uanset hvad vi når frem til, kan der jo ikke blive et flertal, for hr. Larsen-Ledet har lukket for posen. Jeg vil da godt i al almindelighed anbefale hr. Qvist Jørgensen, hvis jeg er så arbejdspresset, at jeg ikke når at fortælle helt eksakt, hvad meningen er, at han lige checker, om det skulle være sådan, at VS er imod enhver form for videre- og efteruddannelse på området. Det er vi ikke, og det kan ikke være så overraskende. Lad os ikke gøre nogen stor sag ud af så lidt, men bare sige, at vi må håbe, at vi kan finde ud af det senere.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Tinning, at det er min opfattelse af procedurerne her i folketin-

get, at skulle ministeren på et tidspunkt finde på et eller andet, som et flertal her i salen ikke syntes hørte til under efteruddannelserne for bibliotekarer, så ville vi da have den mulighed at tage det op og pålægge ministeren, at det kunne altså ikke nytte noget.

Jeg ved godt, at det kan være svært i øjeblikket med det radikale venstre, som ikke ved, om de skal gå til den ene eller den anden side og derfor ofte, men ikke her, vælger ingen steder at gå, men man har da lov at håbe, at tingene ændrer sig en dag, så man kan få et rimeligt flertal imod urimelige beslutninger. Hermed har jeg altså ikke sagt, at ministeren vil tage urimelige beslutninger på dette område, for det håber jeg da ikke. Skulle hun gøre det, tager vi det op.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Ja, håbet er jo lysegrønt, og selvfølgelig kan man håbe, at det en dag ændrer sig så meget i det radikale venstre, at de begynder at opføre sig fornuftigt mod ufornuftige beslutninger, og man kan håbe, at ministeren vil lade være med at foretage sig noget, som er ufornuftigt, og man kan for så vidt håbe alt muligt andet, hvis man har lyst. Det, der har været hensigten med vores ændringsforslag, var som sagt at sikre, at vi vidste noget om planerne for de videregående uddannelser, inden de blev iværksat.

Selvfølgelig er det rigtigt, så langt er vi enige, at en af procedurerne her i folketinget kan beskrives ved, at det er muligt for et flertal at træffe en beslutning, men i det øjeblik kulturministeren faktisk igangsætter udviklingsarbejde omkring videregående studier, måske oven i købet igangsætter studierne, ved fru Ingerlise Koefoed også, at så er det anderledes vanskeligt at få stukket en kæp i det hjul, der ruller, end det er at være med til at præge arbejdet fra starten.

Det har bl.a. at gøre med, at det parti, der på mange måder er tungen på vægtskålen herinde, ikke kan lide i al offentlighed at genere ministrene alt for meget. De, der har fulgt med i sagen om humanistbekendtgørelsen, der løber lige nu, vil vide præcis, hvad jeg taler om. Hvorfor er det så svært at få gjort noget ved den sag? Jo, fordi det skete og blev iværksat, før der blev konstateret et flertal herinde for – vi var imod – og det er